

lokalt, og det skal jo bortskaffes, og jeg synes altså, at man med forslaget prøver at få styr på de virksomheder, som i forvejen arbejder med den slags ting, og får nogle af dem, som ikke er i stand til at opnå certifikation, fordi de ikke er kvalificerede, squeezez ud.

Vi kan altså fuldt ud tilslutte os dette forslag.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes, at CD's og Kristeligt Folkepartis ordførere havde et lidt lavt ambitionsniveau, og især skuffede hr. Ole M. Niensens indlæg mig. Jeg havde ellers fået den opfattelse, at hr. Ole M. Nielsen og jeg og Enhedslisten var enige om, at vi ikke skulle arbejde for, at f.eks. transportafstandene blev øget i denne verden for affalds vedkommende, men at vi derimod skulle sørge for samfundsmekanismer, der reducerer transportafstandene.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror, hr. Kolstrup og jeg er fuldstændig enige på dette område, hvis vi ellers får snakket tilstrækkelig meget om det.

Ja, selvfølgelig. Men transportafstandene reducerer vi jo på andre måder, bl.a. ved at lægge begrænsninger for transport, og det mener jeg også vi skal gøre. Det gør vi jo også ved at lægge afgifter på lastbiler og brændstof, og vi har en masse andre foranstaltninger, som gør, at man ikke meningsløst og alt for billigt skal kunne transportere ting frygtelig langt væk. Det indgår sådan set igen i markedsøkonomien, som vi lader virke, men altså også søger at begrænse på forskellige måder.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg glæder mig over, at alle har udtalt deres støtte til dette forslag, og jeg skulle være et slemt skarn, hvis jeg ved uforsigtige svar brød denne enighed i Folketinget.

Dette forslag ændrer ikke kravene til, hvornår man må eksportere eller importere affald. Det vedrører ikke kontrollen, og de regler, der gælder på det område, bliver ikke påvirket. Det, forslaget påvirker, er alene kvaliteten af de instanser, der forestår import og eksport af affald. Reglerne bliver overhovedet ikke ændret.

Der er nævnt forskellige muligheder for certificering, som gør, at mæglerne kan leve op til kravene, og der er en meget stor fleksibilitet. Men jeg vil da gerne sige til de to første borgerli-

ge ordførere, både fru Henriette Kjær og fru Bodil Thrane, at vi gerne vil medvirke til at gøre tingene så ubureaukratiske som muligt; det siger sig selv. Men frem for at have alle mulige kommunale eller statslige godkendelsesordninger bruger man de eksisterende miljøstyrings- eller certificeringssystemer, så virksomhederne selv kan sørge for at få tingene i orden. Mange gange vil virksomhederne opfylde en meget betydelig del af kravene, og så skal de selvfølgelig ikke igennem hele møllen én gang til. Så er det kun det ekstra eller det sidste led, der mangler, der skal tilføjes, hvis forslaget her går igennem.

Så er der den principielle diskussion, og her er det klart, at affald både er et miljøproblem og kan have økonomisk værdi og derfor i nogle situationer kan sidestilles med en vare. I vores europæiske samarbejde prøver man at ramme en balance mellem hensynet til miljøet på den ene side og hensynet til det indre marked på den anden side, og jeg skal for mit eget vedkommende sige, at jeg ligger på den restriktive linje og altid har gjort det. Jeg har aldrig været begejstret for begrebet affaldsturisme, og jeg er helt enig i en række af de beymringer, der kan anføres i den sammenhæng.

Men der er vitterlig situationer, hvor det kan svare sig, at man eksporterer, henholdsvis importerer, affald til håndtering. De nordiske lande imellem har vi for en række affaldskategoriens vedkommende et godt samarbejde, hvor vi får affald fra de andre lande og sender affald til dem. Det kan være utrolig fornuftigt at gøre dette, og er der nogenlunde den kapacitet, der skal være i Europa, og er der nogenlunde det samme høje kvalitetsniveau, er der heller ikke de store risici forbundet med det.

Må jeg i den sammenhæng betone, at man ikke kan eksportere affald. Jeg tror, hr. Niels Bloch Jespersen var inde på det. Man kan ikke eksportere til deponering i et andet land, og man kan heller ikke eksportere, når kun en lille del bliver genanvendt, og resten går til deponering. Der stilles kvalitetskrav i forbindelse med import og eksport osv., og jeg synes egentlig, vi har fundet en fornuftig balance på dette område – en balance, som kan tilfredsstille både dem, som lægger mest vægt på frihandels synspunkter, og de af os, der er mere restriktive i vores tilgang til området.

Nu er jeg gået så langt, som jeg kan, for at sige, at jeg på nogle strækninger har fælles holdninger med hr. Kolstrup. Men jeg går altså ikke så langt, så jeg mener, at internationalt samarbej-